III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS CENTRINIS BANKAS

EUROPOS CENTRINIO BANKO NUOMONĖ

2022 m. rugpjūčio 9 d.

dėl pasiūlymo dėl direktyvos dėl funkcijų perdavimo susitarimų, likvidumo rizikos valdymo, priežiūros ataskaitų teikimo, depozitoriumo bei saugojimo paslaugų teikimo ir alternatyvaus investavimo fondų paskolų išdavimo

(CON/2022/26)

(2022/C 379/01)

Įžanga ir teisinis pagrindas

2021 m. lapkričio 25 d. Europos Komisija, siekdama prisidėti prie kapitalo rinkų sąjungos, paskelbė teisės aktų rinkinį, įskaitant pasiūlymą dėl direktyvos, kuria dėl funkcijų perdavimo susitarimų, likvidumo rizikos valdymo, priežiūros ataskaitų teikimo, depozitoriumo bei saugojimo paslaugų teikimo ir alternatyvaus investavimo fondų paskolų išdavimo iš dalies keičiamos direktyvos 2011/61/ES ir 2009/65/EB ([1]) (toliau – pasiūlyta direktyva).

Europos Centrinis Bankas (ECB) nusprendė savo iniciatyva pateikti nuomonę dėl pasiūlytos direktyvos. ECB kompetencija teikti nuomonę yra grindžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 127 straipsnio 4 dalimi ir 282 straipsnio 5 dalimi, kadangi pasiūlytoje direktyvoje yra nuostatų, darančių įtakos pagrindiniam Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) uždaviniui apibrėžti ir įgyvendinti Sąjungos pinigų politiką, remiantis Sutarties 127 straipsnio 2 dalimi, ir ECBS uždaviniui prisidėti prie sklandaus kompetentingų institucijų politikos finansų sistemos stabilumo srityje vykdymo, remiantis Sutarties 127 straipsnio 5 dalimi, taip pat ECB uždaviniams, susijusiems su statistinės informacijos rinkimu pagal Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 5 straipsnį.

Vadovaudamasi Europos Centrinio Banko darbo reglamento 17 straipsnio 5 dalies pirmuoju sakiniu, Valdančioji taryba priėmė šią nuomonę.

Bendrosios pastabos

1. *Pasiūlytos direktyvos tikslai*

1.1. ECB palankiai vertina pasiūlytos direktyvos pagrindinius tikslus – panaikinti tam tikras reglamentavimo spragas, susijusias su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES ([2]) (toliau – Alternatyvaus investavimo fondų valdytojų direktyva arba AIFVD) veikimu, siekiant užtikrinti nuoseklų priežiūros požiūrį į riziką, kurią alternatyvaus investavimo fondai (AIF) kelia finansų sistemai, ir suteikti aukšto lygio investuotojų apsaugą kartu sudarant palankesnes sąlygas jų integracijai į ES finansų rinką.

([1]) Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria dėl funkcijų perdavimo susitarimų, likvidumo rizikos valdymo, priežiūros ataskaitų teikimo, depozitoriumo bei saugojimo paslaugų teikimo ir alternatyvaus investavimo fondų paskolų išdavimo iš dalies keičiamos direktyvos 2011/61/ES ir 2009/65/EB, COM(2021) 721 final.

([2]) 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

1.2. ECB taip pat pritaria pasiūlytos direktyvos bendrajam tikslui labiau suderinti AIFVD ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/65/EB ([3]) (toliau – Kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektų direktyva arba KIPVPSD) atsižvelgiant į abiem direktyvoms vienodai svarbius klausimus, pvz., perdavimo susitarimus ir pasaugos paslaugas. Tačiau šioje nuomonėje daugiausia dėmesio skiriama pasiūlytiems AIFVD pakeitimams.

1.3. Kaip išsamiau paaiškinta toliau, ECB būtų palankiai įvertinęs tai, kad pasiūlyta direktyva taip pat būtų taikoma AIFVD neaptartiems klausimams, pvz., susijusiems su *ex ante* taikomų makroprudencinių priemonių, kuriomis siekiama sumažinti finansų sistemai AIF keliamą riziką, praktiniais aspektais ir plėtojimu, taip pat užtikrinimu, kad išsamūs duomenys apie individualius AIF būtų prieinami ECB ir kitiems atitinkamiems ECBS centriniams bankams.

Konkrečios pastabos

2. *Likvidumo valdymas ir makroprudencinės priemonės*

2.1. ECB iš esmės palankiai vertina pasiūlytos direktyvos tikslą suderinti AIF valdytojų (AIFV) pareigas, susijusias su likvidumo rizikos valdymu, visų pirma tai, kad nustatytos likvidumo valdymo priemonių rūšys, kurios bus prieinamos atvirojo tipo AIF AIFV, ir padės valdyti šiems fondams kylančią likvidumo riziką, pvz., kai investuotojai per trumpą laiką atsiima nemažai investicijų ir kai investicijų atsiėmimas yra sutelktas konkrečiame fondų segmente. Tačiau pasiūlyta direktyva taip pat turėtų būti siekiama apriboti likvidumo neatitikimą tarp AIF turto ir įsipareigojimų, numatant priemones, kurios būtų skirtos konkrečiai turtui arba įsipareigojimams.

2.2. Pasiūlytos direktyvos nuostatos dėl likvidumo valdymo priemonių ([4]) yra nuosaikios. Šiuo atžvilgiu pagal pasiūlytą direktyvą reikalaujama, kad atvirojo tipo AIF AIFV iš pasiūlytos direktyvos II priede pateikto sąrašo pasirinktų bent vieną tinkamą likvidumo valdymo priemonę, kurią galėtų panaudoti AIF investuotojų interesų labui ([5]). Pagal pasiūlytą direktyvą išimtinėmis aplinkybėmis taip pat leidžiama laikinai sustabdyti AIF investicinių vienetų atpirkimą arba išpirkimą tuo atveju, kai tai yra pateisinama atsižvelgiant į AIF investuotojų interesus ([6]). Nors tokiu būdu pasiūlytoje direktyvoje nurodomas bendras pasirinktinų likvidumo valdymo priemonių, kuriomis gali pasinaudoti atvirojo tipo AIF AIFV, rinkinys, tokių AIF gebėjimas atlaikyti likvidumo riziką būtų sustiprintas, jei būtų reikalaujama, kad AIFV pasirinktų bent keletą, o ne tik vieną iš išvardytų priemonių.

2.3. Pagal pasiūlytą direktyvą reikalaujama, kad Komisija per 60 mėnesių nuo pasiūlytos direktyvos įsigaliojimo inicijuotų AIFVD nustatytų taisyklių veikimo peržiūrą ([7]). ECB pritaria pasiūlytai peržiūrai, ypač tiek, kiek tai susiję su reikalavimų, taikomų AIFV, valdantiems paskolas išduodančius AIF, tinkamumu, atsižvelgiant į galimą riziką finansiniam stabilumui šiame sektoriuje, kuriame stebimas nuolatinis augimas. Tačiau pasiūlyta peržiūra turėtų būti praplėsta, kad apimtų du papildomus aspektus. Pirma, atliekant peržiūrą turėtų būti atsižvelgiama į pokyčius, susijusius su makroprudencinių priemonių, skirtų likvidumo rizikai valdyti, naudojimu, ypač naudojant *ex ante* likvidumo valdymo įrankius, siekiant spręsti likvidumo neatitikimo klausimą. Tam tikros makroprudencinės priemonės ([8]) gali būti pritaikytos prie konkrečios finansiniam stabilumui galinčios kilti rizikos AIF sektoriuje ir jas galima įgyvendinti prieš atsirandant nepalankiausioms sąlygoms. Antra, peržiūros metu reikėtų atsižvelgti būtent į tai, kaip atvirojo tipo finansinį svertą taikančių AIF AIFV nustato finansinio sverto ribas, ir kaip kompetentingos institucijos pagal AIFVD ([9]) naudojasi savo priežiūros įgaliojimais tokių finansinio sverto ribų atžvilgiu. Vertindama AIF valdymo valstybėse narėse aspektus, Komisija taip pat turėtų atsižvelgti į pasikeitusius atitinkamus tarptautinius standartus.

([3]) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302 2009 11 17, p. 32).

([4]) Žr. pasiūlytos direktyvos 1 straipsnio 6 punktą, kuriuo į AIFVD 16 straipsnį įterpiamos 2a–2h dalys, ir pasiūlytos direktyvos II priedą, kuriuo pakeičiamas AIFVD V priedas. Taip pat žr. pasiūlytos direktyvos 2 straipsnio 4 punktą dėl lygiaverčio Direktyvos 2009/65/EB pakeitimo.

([5]) Pasiūlytos direktyvos 1 straipsnio 6 punktas (kuriuo į AIFVD 16 straipsnį įterpiama 2b dalis).

([6]) Pasiūlytos direktyvos 1 straipsnio 6 punktas (kuriuo į AIFVD 16 straipsnį įterpiama 2c dalis).

([7]) Pasiūlytos direktyvos 1 straipsnio 21 punktas (kuriuo į AIFVD įterpiamas 69b straipsnis).

([8]) Tai apimtų tokias priemones kaip antai finansinio sverto ribų nustatymo priežiūra (AIFVD 25 straipsnis, kuriame nustatyti nacionalinės kompetentingos institucijos įgaliojimai taikyti finansinio sverto ribas AIF), išpirkimų sustabdymas siekiant apginti viešąjį interesą (46 straipsnio 2 dalis, kurioje nustatyti nacionalinės kompetentingos institucijos įgaliojimai sustabdyti išpirkimus, kad apgintų viešąjį interesą) arba kiti potencialūs apribojimai, pvz., kapitalo rezervai ir paskolos ir turto vertės (LTV) santykis.

([9]) Žr. AIFVD 25 straipsnio 3 dalį, kuri, be kitų įgaliojimų, apima AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos įgaliojimus nustatyti finansinio sverto lygio ribas, kurias AIFV turi teisę naudoti valdydamas AIF.

3. *Ataskaitų teikimas*

3.1. Pasiūlyta direktyva siekiama panaikinti besidubliuojančius ataskaitų teikimo reikalavimus, kurie galioja pagal Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus, įskaitant visų pirma tam tikrus ECB priimtus statistikos reglamentus ([10]), siekiant padidinti AIFV veiksmingumą ir sumažinti jiems tenkančią naštą ([11]). Šiuo tikslu pasiūlyta direktyva Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (ESMA) įgaliojama pateikti Komisijai integruoto priežiūros duomenų rinkimo plėtojimo ataskaitą, kurioje daugiausia dėmesio *inter alia* skiriama tam, kaip sumažinti dubliavimosi ir neatitikimų tarp turto valdymo sektoriaus ir kitų finansų sektorių ataskaitų teikimo sistemų sritis. Rengiant šią ataskaitą ESMA siūloma glaudžiai bendradarbiauti *inter alia* su ECB ([12]).

3.2. ECB yra pasirengęs bendradarbiauti su ESMA rengiant šią integruoto priežiūros duomenų rinkimo plėtojimo ataskaitą, kad užtikrintų suderinamumą su kitais investiciniams fondams taikomais ataskaitų teikimo reikalavimais. Tačiau ECB pažymi, kad, integruojant pagrindinę ataskaitų teikimo struktūrą, neturi būti ribojama ar kitaip pažeidžiama ECB kompetencija priimti statistikos reglamentus savoms reikmėms arba atitinkamuose ECB reglamentuose, pvz., dėl statistinės informacijos apie turimus vertybinius popierius ir apie investicinių fondų turtą ir įsipareigojimus rinkimo, toliau numatyti išsamų susijusios statistinės informacijos pranešimo reikalavimų rinkinį ([13]).

4. *ECBS prieiga prie išsamių duomenų apie AIF sektorių*

4.1. ECB pažymi, kad pagal AIFVD 25 straipsnio 2 dalį iš AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų ([14]) reikalaujama užtikrinti, kad visa pagal AIFVD 24 straipsnį surinkta informacija apie visus AIFV, kuriuos jos prižiūri, ir pagal AIFVD 7 straipsnį surinkta informacija (toliau – individualūs AIF duomenys) būtų prieinama kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, taip pat ESMA ir ESRV, taikant AIFVD 50 straipsnyje nustatytas procedūras dėl bendradarbiavimo vykdant priežiūrą. Tačiau pasiūlyta direktyva iš esmės nekeičiamos individualių AIF duomenų, kurių kompetentingos institucijos reikalauja iš AIFV, kuriuos jos prižiūri pagal AIFVD 24 straipsnį, arba kurių reikalauja kitos institucijos, kurioms kompetentingos institucijos privalo leisti susipažinti su tokiais duomenimis, rūšys ([15]).

4.2. Pagal pasiūlytą direktyvą turėtų būti reikalaujama, kad ESMA, kuri dabar individualius AIF duomenis gauna iš kompetentingų institucijų, su šiais duomenimis leistų susipažinti taip pat ECB ir kitiems atitinkamiems ECBS centriniams bankams, kad jie galėtų vykdyti ir Sutartyse nustatytus uždavinius, susijusius su pinigų politikos apibrėžimu ir įgyvendinimu bei prisidėjimu prie finansų sistemos stabilumo.

4.3. Pirma, dėl ECBS pagrindinio uždavinio apibrėžti ir įgyvendinti pinigų politiką ir ECBS pagrindinio uždavinio užtikrinti kainų stabilumą reikėtų pažymėti, kad AIF įgyja pozicijas vertybinių popierių rinkoje, visų pirma į fiksuoto pajamingumo produktus ([16]). Pagal AIF investavimo strategijas jų pozicijos dažnai finansuojamos naudojant finansinį svertą ([17]), įskaitant išvestinių finansinių priemonių naudojimą. Dėl tokių strategijų galėtų padidėti pokyčiai vyriausybės obligacijų rinkoje ([18]), o tai turėtų įtakos pinigų politikos poveikiui ekonomikai, nes vyriausybės

([10]) 2012 m. spalio 17 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 1011/2012 dėl turimų vertybinių popierių statistikos (ECB/2012/24) (OL L 305, 2012 11 1, p. 6) ir 2013 m. spalio 18 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 1073/2013 dėl statistinių duomenų apie investicinių fondų turtą ir įsipareigojimus (ECB/2013/38) (OL L 297, 2013 11 7, p. 73).

([11]) Pasiūlytos direktyvos 16 konstatuojamoji dalis.

([12]) Pasiūlytos direktyvos 16 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnio 21 punktas (kuriuo į AIFVD įterpiamas 69b straipsnis). Taip pat žr. pasiūlytos direktyvos 2 straipsnio 5 punktą (kuriuo į KIPVPSD įterpiamas 20b straipsnis).

([13]) Žr. 10 išnašą.

([14]) AIFVD 4 straipsnio 1 dalies f punkte kompetentingos institucijos apibrėžiamos kaip institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti AIFV.

([15]) Visų pirma žr. AIFVD 24 straipsnio 2 dalį. Pagal pasiūlytos direktyvos 1 straipsnio 10 dalį (kuria iš dalies keičiamas AIFVD 24 straipsnis) reikalaujama, kad AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms reguliariai teiktų ataskaitas, kuriose nurodytų rinkas ir priemones, kuriomis jie prekiauja savo valdomų AIF vardu. Minėtu straipsniu ESMA suteikiami įgaliojimai parengti techninius reguliavimo standartus, kuriuose nurodoma informacija, kurią reikia pateikti. Pasiūlytos direktyvos 2 straipsnio 5 dalies 1 punktas (kuriuo į KIPVPSD įterpiamas 20a straipsnis) yra lygiavertė KIPVPSD nuostata.

([16]) ES alternatyvaus investavimo fondai – 2022 m. statistinės informacijos ataskaita, paskelbta ESMA interneto svetainėje adresu www.esma.europa.eu.

([17]) AIFVD 4 straipsnio 1 dalies v punkte finansinio sverto sąvoka apibrėžiama kaip metodas, kuriuo AIFV didina savo valdomo AIF poziciją, skolindamasis lėšų arba vertybinių popierių arba pasinaudodamas svertu, susijusiu su išvestinių finansinių priemonių pozicijomis arba kitomis priemonėmis.

([18]) Žr., pvz., Finansinio stabilumo taryba „Holistic review of the March market turmoil“, 2020 m. lapkričio mėn. ir jame cituojama literatūra https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P171120-2.pdf (p. 30 ir kt.).

obligacijų pajamingumas naudojamas kaip įmonių ir namų ūkių finansavimo lyginamasis indeksas. Tokia sąveika su pinigų politika yra ypač aktuali atsižvelgiant į dabartinį pinigų politikos normalizavimą dėl dviejų priežasčių. Pirma priežastis – jau minėtas AIF investavimo strategijų potencialas padidinti vyriausybės obligacijų pajamingumo pokyčius, taip nepagrįstai sugriežtinant privačiojo sektoriaus finansavimo sąlygas. Antra priežastis yra ta, kad AIF taip pat gali taikyti investavimo strategijas, pagal kurias perkamos tam tikros euro zonos vyriausybės obligacijos kartu parduodant kitas euro zonos vyriausybės obligacijas, taip galbūt prisidedant prie skirtingo euro zonos vyriausybės obligacijų pajamingumo. Tokio sustiprėjusio poveikio vyriausybės obligacijų rinkoje svarba pastebėta per COVID-19 ([19]) pandemiją ir galima tikėtis, kad ji didės augant AIF sektoriaus dydžiui ([20]). AIF vis dažniau prisideda prie realiosios ekonomikos finansavimo, nes jie yra svarbūs investuotojai į įmonių išleidžiamus vertybinius popierius. Šiuo atžvilgiu ECB strategijos peržiūroje ([21]) pažymėta, kad besivystančios finansinės struktūros, pvz., didėjantis finansinis tarpininkavimas ne bankų sektoriuje, pakeitė pinigų politikos poveikį.

4.4. Antra, prieiga prie individualių AIF duomenų sudarytų sąlygas ECBS centriniams bankams veiksmingai atlikti savo uždavinį, susijusį su prisidėjimu prie finansų sistemos stabilumo. AIF keliama rizika finansų stabilumui paaiškėjo per paskutinius 2020 m. kovo mėn. kilusius rinkos neramumus, kai daugybė AIF susidūrė su rimtomis likvidumo problemomis, atsižvelgiant į dideles pinigų išmokas ir kilusius sunkumus parduodant turtą rinkoje, kurioje antrinė prekyba buvo menka arba apskritai nevyko. AIF į šį likvidumo spaudimą reagavo stambiu mastu parduodamas turtą ir kaupdamas grynuosius pinigus, o dauguma AIF net sustabdė išpirkimus. Dėl šio AIF elgesio padidėjo spaudimas turto kainoms ir rinkos likvidumui, o tai prisidėjo prie griežtesnių realiosios ekonomikos finansavimo sąlygų, kurios galiausiai buvo sušvelnintos tik tuomet, kai centriniai bankai ėmėsi išimtinių politinių veiksmų ([22]). 2020 m. kovo mėn. įvykiai išryškino glaudų pagrindinio ECBS uždavinio išlaikyti kainų stabilumą ir užduoties prisidėti prie finansinio stabilumo ryšį, atsižvelgiant į tai, kad uždavinys yra būtina sąlyga minėtai užduočiai vykdyti. Kaip pažymėta ECB strateginėje peržiūroje, atsižvelgiant į finansų krizių keliamą riziką kainų stabilumui, šiuo atveju ECB turi aiškią koncepcinę progą savo diskusijose pinigų politikos klausimais atsižvelgti į finansinio stabilumo aspektus ([23]).

4.5. Reikėtų pažymėti, kad ECBS jau turi prieigą prie įvairių duomenų apie subjektus, kurie nėra bankai, rinkinių, kuriuos pagal Sąjungos reglamentus ([24]) renka kompetentingos institucijos ir sandorių duomenų saugyklos, taip pripažįstant ECBS poreikį susipažinti su šiais duomenų rinkiniais jai suteiktų įgaliojimų pinigų politikos ir finansinio stabilumo srityse įgyvendinimo tikslais. ECB manymu, tokie teisėkūros sprendimai, kai kelios institucijos gali susipažinti su tais pačiais duomenų rinkiniais, yra veiksmingi atsižvelgiant į dalijimąsi duomenimis tarp atitinkamų institucijų, nes taip išvengiama ataskaitų teikimo reikalavimų dubliavimosi, padedama mažinti duomenų rinkimo išlaidas ir sudaromos palankesnės sąlygos duomenų kokybės patikrinimams atlikti. Tokie sprendimai taip pat padeda skatinti institucijų bendradarbiavimą, o tai savo ruožtu palengvina atitinkamų jų įgaliojimų įgyvendinimą. Be to, duomenų rinkiniuose, apie kuriuos pranešama pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/2365 ([25]) (toliau – Vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių reglamentas arba VPĮFSR) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 648/2012 ([26]) (toliau – Europos rinkos infrastruktūros reglamentas arba ERIR) pateikiami įrašai apie individualias išvestines finansines priemones ir vertybinių popierių finansavimo sandorius; šie sandoriai vykdomi rinkose, kuriose AIF veikia kaip svarbūs dalyviai. Siekiant suprasti individualių AIF rizikos ypatumus (pvz., finansinį svertą, likvidumo

([19]) Žr. 18 išnašoje nurodytą Finansinio stabilumo tarybos straipsnį.

([20]) Pavyzdžiui, kaip įvertinta pagal jų valdomą turtą, žr. 16 išnašoje nurodytą ESMA ataskaitą. Taip pat žr. 2021 m. gruodžio mėn. ECB nereguliarių straipsnių serijos p. 4–5, „Non-bank financial intermediation in the euro area: implications for monetary policy transmission and key vulnerabilities“, paskelbta ECB interneto svetainėje adresu www.ecb.europa.eu.

([21]) Žr. 2022 m. ECB strategijos peržiūrą, paskelbta interneto svetainėje adresu https://www.ecb.europa.eu/home/search/review/html/ecb.strategyreview_monpol_strategy_overview.en.html.

([22]) Žr., pvz., Finansinio stabilumo apžvalgos 5.2 skirsnį, ECB, 2021 m. gegužės mėn., paskelbta ECB interneto svetainėje www.ecb.europa.eu.

([23]) Žr. ECB 2022 m. strategijos peržiūrą; taip pat žr. 2021 m. lapkričio mėn. ECB finansinio stabilumo apžvalgos langelį „Finansinio stabilumo vaidmuo naujoje ECB pinigų politikos strategijoje“.

([24]) Žr. 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1) 81 straipsnio 3 dalies g punktą ir 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/2365 dėl vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių ir pakartotinio naudojimo skaidrumo ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012(OL L 337, 2015 12 23, p. 1) 12 straipsnio 2 dalies f punktą.

([25]) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2365 dėl vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių ir pakartotinio naudojimo skaidrumo ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 337, 2015 12 23, p. 1).

([26]) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

neatitikimą, tarpusavio sąsajas ir investuotojų bazę) ir tai, kokiu mastu šie ypatumai (ir jų įvairovė) skatina AIF veiklą pirmiau minėtose rinkose, visoms institucijoms reikia suteikti galimybę derinti finansinių sandorių informaciją su svarbių rinkos dalyvių balansais. AIF buvimas ir veikla šiose rinkose tampa intensyvesnė, o tai daro vis didesnį poveikį pinigų politikos perdavimo mechanizmui ir rizikai finansiniam stabilumui, ir ECBS privalo įvertinti abu šiuos aspektus, kad veiksmingai įgyvendintų savo pagrindinį uždavinį išlaikyti kainų stabilumą ir vykdytų savo užduotį prisidėti prie finansinio stabilumo.

4.6. ECB neturi atskiros prieigos prie duomenų apie individualius AIF, todėl dabar jis kliaujasi komerciniais šaltiniais, kurie teikia brangius, neišsamius ir neskaidrius duomenis. Skirtingai nuo privalomo duomenų teikimo pagal reguliavimo sistemą pobūdžio, AIF gali patys nuspręsti, ar teikti informaciją, kad ji būtų įtraukta į komercinius duomenų rinkinius, ar jos neteikti, todėl ECBS susidaro neišsamų ir galbūt iškreiptą rinkos vaizdą. Dėl šios priežasties sprendimai dėl pinigų politikos priimami ir finansinio stabilumo vertinimai atliekami remiantis mažesniu informacijos kiekiu. Be to, komerciniuose duomenų rinkiniuose sudėtinga atlikti duomenų kokybės patikrinimus. ECB iš esmės galėtų iš dalies pakeisti savo atitinkamus reglamentus, susijusius su statistine atskaitomybe ([27]), kad rinktų tokius pat arba labai panašius duomenis, kurie renkami pagal AIFVD. Tačiau tai prieštarautų pasiūlytos direktyvos tikslui panaikinti besidubliuojančius ataskaitų teikimo reikalavimus pagal Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus ([28]). Taip pat reikėtų pažymėti, kad ECB, vykdydamas Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 5 straipsnio 1 dalyje nustatytą užduotį, susijusią su statistinės informacijos rinkimu, privalo vadovautis tam tikrais principais, tarp kurių yra atskaitingiems agentams tenkančios naštos sumažinimo principas ([29]). Be atskaitingųjų agentų patiriamų išlaidų, dėl besidubliuojančių ataskaitų teikimo reikalavimų, susijusių su tam tikrų rūšių duomenimis, neįtrauktais į dabartinius statistinės atskaitomybės reikalavimus, ECBS centriniai bankai ir ECB taip pat patirtų nemažai išlaidų. Kita vertus, praktinės ECB prieigos prie AIFVD išlaidos būtų iš esmės mažesnės, nes duomenys jau dabar yra prieinami ECB duomenų bazėse ir sistemose dėl ECB teikiamos statistinės ir kitokios pagalbos ESRV ([30]), nors ECB ir ECBS centrinių bankų darbuotojai negali susipažinti su šiais duomenimis ([31]).

Kai ECB rekomenduoja iš dalies keisti pasiūlytą direktyvą, konkretūs redagavimo pasiūlymai kartu su aiškinamuoju tekstu pateikiami techniniame darbo dokumente. Techninis darbo dokumentas anglų kalba paskelbtas interneto svetainėje „EUR-Lex“.

Priimta Frankfurte prie Maino 2022 m. rugpjūčio 9 d.

ECB Pirmininkė
Christine LAGARDE

([27]) Tai visų pirma yra 2012 m. spalio 17 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 1011/2012 dėl turimų vertybinių popierių statistikos (ECB/2012/24) (OL L 305, 2012 11 1, p. 6) ir 2013 m. spalio 18 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 1073/2013 dėl investicinių fondų turto ir įsipareigojimų statistikos (ECB/2013/38) (OL L 297, 2013 11 7, p. 73).

([28]) ECB nagrinėja, kaip ECB reglamentai galėtų visapusiškiau atitikti ECB duomenų poreikius šioje srityje nesukeliant papildomos ataskaitų teikimo naštos AIFV.

([29]) 1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2533/98 dėl Europos Centrinio Banko renkamos statistinės informacijos (OL L 318, 1998 11 27, p. 8) 3a straipsnis.

([30]) Žr. 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL L 331, 2010 12 15, p. 1) 10 konstatuojamąją dalį.

([31]) T.y. ECB šiuos duomenis gali naudoti tik siauru tikslu, susijusiu su statistinės pagalbos teikimu ESRV.